

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:	Kfv.II.37.255/2021/9.
A tanács tagjai:	Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke Dr. Figula Ildikó előadó bíró Dr. Kovács András bíró
A felperes:	felperes (cím1)
A felperes képviselője:	Dr. Tompa Emese egyéni ügyvéd (cím2)
Az alperes:	Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal (5000 Szolnok, Kossuth út 2.)
Az alperes képviselője:	Dr. Nagy Erika Katalin kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	nevelésbe vétel tárgyában hozott határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűsége vizsgálata
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat:	Debreceni Törvényszék 18.K.701.325/2020/18. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Debreceni Törvényszék 18.K.701.325/2020/18. számú ítéletét hatályában fenntartja;
 - kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az állami adóhatóság felhívására, az ott megjelölt módon és számlára 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.
- Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A perben nem álló B. A. anya és a felperes, mint apa házasságából született 2011. október 21-én a R. utónevű gyermek.

[2] 2013 őszén az akkor 2 éves gyermekkel az anya távozott a család közös otthonából, majd a házastársak között a felperes kezdeményezésére a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 3.P.104.568/2013. ügyszám alatt megindult a házassági bontóper, melyben többször került sor ideiglenes intézkedés keretében a felperes és a kiskorú gyermek közötti kapcsolattartás szabályozására. Először a 2014. május 8-án jogerőre emelkedett 33. sorszámú végzés minden páratlan héten hétfőn, szerdán, pénteken 15 órától 18 óráig, páros heteken minden kedden és csütörtökön ugyanezen időtartamban a hétköznapiakra, ezen kívül minden páros hétvégén szombaton és vasárnap 9 óra 30 perctől 18 óráig jogosította a felperest rendszeres kapcsolattartásra. A felek egyezségének megfelelően a kapcsolattartás befejezésének időpontját a bíróság 18 óra 30 percre módosította, majd 142. szám alatti, 2016. szeptember 26-án kelt ideiglenes intézkedésben úgy módosította a kapcsolattartási rendet, hogy a felperes minden páros hétvégén szombat 9 óra 30 perctől vasárnap 18 óra 30 percig egybefüggő (ottalvás melletti) kapcsolattartásra vált jogosulttá.

[3] Az apa és a kiskorú gyermek közötti kapcsolattartás a házassági bontóper kezdetétől nem volt zökkenőmentes, a felperes többször kezdeményezett a gyámhivatal előtt kapcsolattartás végrehajtása iránt eljárásokat.

[4] A felperes 2016. május 17-én, május 30-án, augusztus 15-én, szeptember 26-án és november 14-én kelt beadványaiban Budapest Főváros Kormányhivatal XVI. kerületi Hivatalánál kiskorú Szeleczi R. védelembe vétele iránti eljárást kezdeményezett. Kérelme fő okaként a nem a szabályozásnak megfelelően megvalósuló kapcsolattartásokat, a gyermekhez kapcsolódó orvosi vizsgálatok hiányát, a gyermek nem megfelelő lakáskörülményeit és indokolatlan óvodai hiányzásait jelölte meg.

[5] Az elsőfokú gyámhivatal 2017. január 18-án kelt BP-16/04/126-08/2016. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította, mely döntés ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, amely után a Budapest Főváros Kormányhivatala, mint másodfokú gyámhatósági hatáskörben eljáró közigazgatási szerv a döntést megsemmisítette, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. A Budapest XVI. kerületi elsőfokú gyámhatóság vezetője 2017. július 21-én kizárási okot jelentett be, melynek következtében a Budapest XVI. kerületi hivatal ki lett zárva az eljárásból, és az eljárás lefolytatására Budapest Főváros Kormányhivatal XIX. kerületi Hivatala lett kijelölve.

[6] A Budapest XIX. kerületi hivatal, mint elsőfokú gyámhatóság 2018. március 5-én kelt BP-19/004/131-21/2018. számú határozatával a kiskorú védelembe vételét elrendelte,

mely döntéssel szemben a gyermek édesanyja fellebbezést terjesztett elő, ezen másodfokú eljárásban azonban a felperes kérte Budapest Főváros Kormányhivatala kizárását.

[7] Az Emberi Erőforrások Minisztériuma (EMMI) 2019. január 30-án kelt 2733-2/2019/GYERGYAM számú végzésével Budapest Főváros Kormányhivatalt az ügyből kizárta, és másodfokú gyámhatósági feladatok ellátására és egyben felügyeleti szervként a gyermekvédelmi és gyámügyi feladatkörben eljáró Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatalt jelölte ki.

[8] A kijelölt Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal 2019. június 3-án kelt JM/17/00132-30/2019. számú határozatával a Budapest XIX. kerületi elsőfokú gyámhatósági, kiskorú védelemben vétele tárgyában hozott határozatot megsemmisítette, és egyben kijelölte Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal Jászberényi Járási Hivatalát (a továbbiakban: elsőfokú gyámhatóság) a gyermek védelemben vételre irányuló kérelem elbírálására.

[9] A megsemmisítésről rendelkező határozat indokolása szerint a korábbi döntésnél figyelmen kívül lett hagyva, hogy a Gyermekjóléti Központ nem tett javaslatot a gyermek védelemben vételére, továbbá helytelenül vonta le azt a következtetést, hogy a szülők elismerték a veszélyeztetés tényét, ugyanis a tárgyalás alkalmával a szülők csak az egymás közötti konfliktus tényét ismerték el. Jogsértésként jelölte meg, hogy a határozat nem ismertetette a felek által írásban előterjesztett nyilatkozatokat, a felajánlott, de mellőzött bizonyítási indítványok mellőzésének okait.

[10] A másodfokú gyámhatósági határozat előírta, hogy az eljárásban azt kell vizsgálnia az elsőfokú gyámhatóságnak, hogy a már meglévő, kialakult állapot kimeríti-e a veszélyeztetés fogalmát és eléri-e azt a mértéket, amely a hatósági intézkedés elrendelését teszi szükségessé, s nem pedig azt, hogy a gyermeket érte-e korábban veszélyeztető körülmény, és az a múltban milyen hatással volt rá. Az indokolás szerint az eltelt hosszú időre tekintettel a jelenlegi állapotok alapján történő újbóli teljes körű vizsgálat indokolt.

[11] Az elsőfokú gyámhatóság a gyermek szüleinek részletes nyilatkoztatása, a Gyermekjóléti Központ tájékoztatása, a Gyermekjóléti Központ által készített környezettanulmány s a rendelkezésre álló adatok ismeretében azokat mérlegelve úgy döntött, hogy a gyermek védelemben vétele nem indokolt, ezért 2019. augusztus 10-én kelt JN-02/GY/00500-57/2019. számú döntésével a felperes védelemben vétel iránti kérelmét elutasította.

[12] A határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő, amelyet az alperes bírált el, s 2020. január 20-án kelt JN/17/00132-8/2019. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta azzal, hogy az elsőfokú döntés *végzés* elnevezését *határozat* elnevezésre módosította, másrészt az elsőfokú döntés rendelkező részében szereplő „*hivatalbóli eljárást megszüntetem*” szövegrészt törölte. A határozat indokolása utalt arra, hogy az elsőfokú gyámhatóság a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Gyer.) 86. § (1) bekezdése ellenére nem tartott a védelemben vétel iránti eljárás során tárgyalást, ezért ezt a másodfokú eljárásban az alperes pótolta, és tárgyalást tartott, 2019. november 21-én.

[13] A határozat indokolása részletesen idézte a tárgyaláson az anya és a felperes részéről elhangzottakat, rögzítette az anya és a felperes részéről csatolt, a közöttük zajló és velük szemben folyamatban lévő különböző polgári peres és büntető eljárások során keletkezett szakértői vizsgálatok iratanyagát, az abban előadottakat (felperes részéről S. Gy., Cs. Á. pszichológusok, az anya részéről J. M. igazságügyi szakértő által készített szakvéleményekre utalást), ismerteti a Batthyány Ilona Általános Iskola intézményvezetője részéről a gyermekről megküldött pedagógiai véleményt, a gyermek társas viselkedéséről, valamint a szülő, család és az iskola kapcsolatáról, idézi a gyermekek védelméről és gyámügyi

igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 5. § n) pontja veszélyeztetettségre vonatkozó értelmező rendelkezést, a 15. § (4) bekezdés gyermekvédelmi gondoskodás keretébe tartozó hatósági intézkedések a)-i) pontig tartó felsorolását, a Gyvt. 67. § (1)-(2) bekezdései, valamint 82. § (7) bekezdése rendelkezését, és rögzítette, hogy a rendelkezésre álló iratanyag, szóbeli és írásbeli nyilatkozatok, tájékoztatások és egyéb dokumentumok alapján megállapítható, hogy az elsőfokú gyámhatóság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a gyermek veszélyeztetettsége jelenleg nem áll fenn, ezért értelemszerűen annak mértékéről sem lehet beszélni, hatósági intézkedés megtétele nem volt indokolt.

[14] A határozat indokolása rögzítette, hogy ismert valamennyi hatóság előtt az a tény, hogy a gyermek szülei között évek óta komoly konfliktus áll fenn, folyamatban van a házassági bontóper, a gyermek elhelyezési per, amely közel 7 éve húzódik, s hogy a szülők egymás ellen számos büntető eljárást is kezdeményeztek.

[15] A határozat indokolása szerint a szülők rossz kapcsolata ellenére a kapcsolattartások megvalósultak, akadályoztatás esetén azok pótlásra kerültek. Utalt arra, hogy az alperes rendelkezésére álló iratanyag szerint 2019-ben egyszer sem került megállapításra az anya önhibája, az elmaradt vagy nem megfelelően megvalósult kapcsolattartások miatt.

[16] Az indokolás megjegyezte, hogy az iskola, mint köznevelési intézmény a jelzőrendszer tagja, a gyermek veszélyeztetettségének megelőzése és megszüntetése érdekében jelzési kötelezettség terheli, de iskolai jelzés a gyermek veszélyeztetése tárgyában évek alatt nem érkezett.

[17] Összegezve az alperes megállapította, hogy az adott ügyben semmi sem támasztotta alá a veszélyeztetés fennállását, a szülők közötti konfliktus nagy valószínűséggel nem oldható fel, egyéni gondozási, nevelési terv betartásával, családgondozó kirendelésével, a család sorsának figyelemmel kísérésével, hiszen amennyiben csak ennyi elegendő lenne a szülők közötti feszültségek feloldására, akkor egyáltalán nem merült volna fel, hogy hatósági intézkedést kezdeményezzenek. Az érvelés szerint a szülők folyamatosan zaklatják egymást a hatóságok igénybevételeivel, azokon keresztül, s egy újabb hatósági intézkedés elrendelése csak újabb konfliktust szülne közöttük, amelynek már a gyermek is közvetlenül részese lenne, előidézve ezzel a tényleges veszélyeztetését.

A kereseti kérelem és a védírat

[18] Az alperes határozatával szemben a felperes terjesztett elő kereseti kérelmet, amelyben elsődlegesen az alperes döntésének az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályú megsemmisítését és a hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan az alperes döntése megváltoztatását kérte a Gyvt., a Gyer. védelembe vételre vonatkozó szabályai megsértésére, a Polgári törvénykönyv kapcsolattartásra vonatkozó szabályaira, és az Ákr. tényállás feltárását előíró szabályaira hivatkozva.

[19] A kereseti kérelem szerint a felperes a gyermek veszélyeztetettségének elsődleges okát abban látta, hogy az anya a különválás óta különböző indokokra hivatkozással, feltételeket diktálva folyamatosan akadályozta, korlátozta, lehetetlenné tette a kapcsolattartást, és bár az anyának segítséget jelent, hogy a gyermeket iskolába, különóra viszi a felperes, kifejezetten ellenére van az, hogy a gyermekkel szoros érzelmi kapcsolatot alakítson ki.

[20] Jogellenesnek és érthetetlennek nevezte azt az alperesi határozatban megjelenő indokolást, hogy a gyermekre nézve sérelmes múltbeli magatartás, mulasztás miatt

veszélyeztető körülmény figyelembevétele szükségtelen, álláspontja szerint ugyanis a gyermek jelenleg fennálló veszélyeztetettségét a múltbéli események láncolata idézi elő, amelynek megtörténtét a múltbéli eseményekre vonatkozó dokumentumok igazolják.

[21] Sérelmezte, hogy az alperes a védelembe vételi eljárás körében nem derítette fel a kapcsolattartások sorozatos és nagyszámú megtagadásának körülményeit, sem a szülők önhibáját, sem az ügy szempontjából fontos körülményeket. Tévesnek értékelte azt az alperesi érvelést, hogy önmagában az, hogy a polgári per bírósága a veszélyeztetés lehetőségének vizsgálatát nem rendelte el, ebből azt a következtetést vonták le, hogy a veszélyeztetés nem áll fenn.

[22] Érvelése szerint a megelőző eljárás során csatolt kereseti kérelméhez is mellékelt szakértői nyilatkozatok a múltban megkezdődött, de a jelenleg is fennálló kapcsolattartási problémák, a gyermek ellene nevelését alátámasztják, amelyek a gyermek lelki fejlődésére, mentális egészségére is befolyással voltak, ebből eredően pedig a gyermeket veszélyeztető helyzet eléri azt a mértéket szerinte, amely már hatósági beavatkozást igényel.

[23] Hivatkozott arra a per során, hogy az alperes az ügyintézési határidőt túllépte, és hangsúlyozta, hogy bár az eljáró hatósághoz 2019. március 19. után érkeztek meg az iratok, de nem hagyható figyelmen kívül, hogy egy 2015. májusi kérelem tárgyában folyó eljárás 5 éve volt elintézetlen.

[24] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, a határozat jogszerűségére hivatkozva, és állította, hogy a gyámhatóság által beszerzett bizonyítékok a veszélyeztetettség tényét nem támasztották alá.

[25] Az alperes védirata szerint nem releváns, hogy az anya mit közöl a gyermekkel azzal kapcsolatosan, hogy a gyermeket is érintő eljárások miként alakulnak, viszont a hivatkozásból levezethető, ha a felperes tudomással bírt arról, hogy a gyermek tudott az eljárásokon történetekről, akkor a felperes és a gyermek között is szóba kerültek ezek az eljárások.

[26] Kiemelte, hogy 2019-ben egy alkalommal sem került megállapításra az anya önhibája az elmaradt, vagy nem megfelelően megvalósult kapcsolattartások miatt. Hangsúlyozta, hogy a felperes és a gyermek közötti kapcsolattartás gyakran a szabályozásban foglalt időpontokon túl is biztosított.

[27] Hangsúlyozta, hogy a védelembe vétel vizsgálata során az volt központi kérdés, hogy a már meglévő, kialakult állapot kimeríti-e a veszélyeztetés fogalmát és eléri-e azt a mértéket, amely hatósági intézkedés elrendelését teszi szükségessé.

[28] A kiskorú gyermek édesanyját az elsőfokú bíróság tájékoztatta az érdekeltkénti perbelépés lehetőségéről, B. A. azonban perbelépési szándékát nem jelentette be.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[29] A Debreceni Törvényszék a rendelkezésre álló adatok ismeretében a kereseti kérelmet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdése a) pontja alapján, mint alaptalant, c) pontja alapján, az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabályszegés hiányában elutasította.

[30] Az ítélet indokolása [141]-[161] bekezdése ismertette az alkalmazandó jogot, az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdését, a gyermekek jogairól szóló, New York-ban 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény, gyermek legfőbb érdeke elvét megfogalmazó szabályt, és az ahhoz fűzött kommentárt, a Ptk. 4:178. § (2) és 4:173. §, 4:181. § (1) bekezdését, a Gyvt. 5. § n) pontja veszélyeztetettsége fogalmát

értelmező rendelkezést, a Gyvt. 17. § (1)-(2) bekezdéseit, a Gyvt. 68. § (3) bekezdését, a Gyer. 33. § (1), (2), (4), (5) bekezdéseit, a Gyer. 84. § (3)-(3a) bekezdését és 85. § (1) bekezdését.

[31] Az ítélet indokolása ezek után kiemelte, hogy az alperesnek a veszélyeztetettség körében azt kellett mérlegelnie, hogy a már meglévő kialakult állapot kimeríti-e a veszélyeztetés fogalmát és eléri-e azt a mértéket, amely hatósági intézkedés elrendelését teszi szükségessé.

[32] A felperes által hivatkozott, anya lakásában gyermek sérülését eredményező környezet körében utalt a Gyermekjóléti Központ által készített környezettanulmányra, mely szerint 2017. július 11-én rögzítésre került, hogy a lépcsőfeljáró korláttal és csúszásgátlóval került ellátásra.

[33] A gyermek értelmi fejlődésével összefüggésben utalt arra, hogy kiemelt jelentőséggel bírt a beszerzett pedagógiai vélemény, a budapesti Batthyány Ilona Általános Iskola 2019. december 12-én kiállított 1158/2019. iktatószámú véleménye. Ez a gyermeket vidámnak, kiegyensúlyozottnak, jó humorúnak értékelte, tanulmányai, eredményei, teljesítményét kimagaslónak és szorgalmasnak nevezte, a szülőket együttműködőnek és az iskolával rendszeresen kapcsolattartónak minősítette. A bíróság rögzítette, hogy a gyermek értelmi fejlődését a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjaként is eljáró köznevelési intézmény nem értékelte veszélyeztetettnak.

[34] A gyermek érzelmi, erkölcsi fejlődését érintően az ítélet utalt arra, hogy a hatóságok előtt is ismert tény a szülők közötti különböző eljárások folyamatban léte, a megindult büntető eljárások, a megelőző távoltartási eljárások, polgári peres eljárás és különböző gyámhatóságok előtti eljárások mind a gyermek családi szocializációjának részét képezik. Ebből következően az a körülmény, hogy a gyermek előtt ismertek ezek a tények, nem volt rendkívüli életesemény és különleges értékelést érdemlő hivatkozás, a mindennapok részét képezte a felek életében, az ezekről történő kommunikáció megkerülhetetlen volt.

[35] Az ítélet indokolása a közigazgatási perben és a megelőző eljárásban is hivatkozott, J. M. pszichológus szakértő 2017. április 20-án készített szakértői véleményéből kiemelte, hogy a gyermek minkét szülőhöz érzelmileg erősen és szorosan kötődik, de akkor a vizsgálat időpontjában inkább az édesanyja nyújtotta számára a nagyobb érzelmi biztonságot.

[36] S. Gy. 2018. május 11-ei szakvéleményéből kiemelte, hogy a gyermekben az anyától való elválás szeparációs szorongást okoz, és a szakértő szerint amennyiben a zavartalan apai kapcsolattartások megvalósulásában a szülők nem kapnak hatósági támogatást, számítani kell arra, hogy a gyermek pszichés fejlődésében, mentális állapotában tanulási zavarok, személyiségi fejlődés zavar indul el.

[37] Cs.Á. szakértő által jegyzett szakvéleményből, amely 2018. november 9-én kelt, az ítélet kiemelte, hogy a gyermek szeparációs szorongásában és egyéb gyermekkori emocionális zavarában a szülők között régóta fennálló konfliktus nagy valószínűséggel szerepet játszik, a vélemény szerint a mentális problémák hátterében az anyai patogén kommunikáció szerepe szintén bizonyos.

[38] M. S. pszichológus szakértő 2020. január 2-án kelt szakvéleményéből kiemelte, hogy a gyermek számára érzelmileg megterhelő, és szorongását fokozza, ha az apa felveszi a gyermek sírását, azt visszajátssza és utánozza.

[39] Az indokolás utalt arra, hogy a felperes csak hivatkozott V. Zs. szakvéleményére, de azt nem csatolta.

[40] Az ítélet indokolása kiemelte, hogy a felperes a perben szakértői bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, határozott bizonyítási indítvánnyal a megelőző eljárásban sem

élt, a hatóságot pedig szakvélemény beszerzésére vonatkozó kötelezettség hivatalból nem terhelte.

[41] Az ítélet indokolása ezek után értékelve a szakértői véleményeket kiemelte, hogy a felperes által hivatkozott, S. Gy., és Cs.Á. szakvéleményében említett valószínűsítés szintjén maradó, várható pszichés hatások sem voltak az egyéb objektív körülmény mellett a veszélyeztetettséget alátámasztók.

[42] Az ítélet indokolása a kapcsolattartás elmaradásához kapcsolódó felperesi érveléssel összefüggésben megjegyezte, hogy 2019-ben a tendencia az volt, hogy a felperes által előterjesztett végrehajtás pótlása iránti kérelmek többségben elutasításra kerültek.

[43] Az indokolás szerint mivel a veszélyeztetettségnek objektív körülmények alapján kell fennállónak lennie, a veszélyeztetettség megelőzése, mint a felperes által nevesített, gyermeknél valószínűsíthetően a későbbiekben kialakuló mentális vagy egyéb problémák fenyegetettsége nem volt figyelembe vehető.

[44] Az ügyintézési határidő túllépésével kapcsolatos felperesi érvelés körében megállapította, hogy az elsőfokú gyámhatóság az ügyintézési határidőt megtartotta, és bár az alperes túllépte az ügyintézési határidőt, ez az ügy érdemére nem hatott ki.

[45] Összességében a bíróság megállapította, hogy az alperes a védelemben vételre irányuló eljárásban az Ákr. szabályai – az ügyintézési határidő túllépésén túl – és a Gyer., valamint Gyvt. speciális szabályait maradéktalanul betartotta, tárgyalást tartott, az érintett szülőket a Gyermekjóléti Központ munkatársát idézte, az eljárásban nyilatkozatot tehettek, és a gyámhatóság mérlegelés eredményeként helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a gyermek veszélyeztetettsége a jelenlegi állapotot alapul véve nem áll fenn, a szülők konfliktusa azonban a gyermeknél feszültséget okoz. Rögzítette, hogy az alperesi döntés jogszerű volt, az a Kp. 85. § (5) bekezdése szerinti, mérlegelési jogkörben hozott határozatokkal szembeni követelményeknek is megfelelt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[46] A jogerős ítélettel szemben a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását kérte, az alperes határozatának megsemmisítésével, s az ügyben eljáró közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezésével, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a Törvényszék új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezését kérte, perköltségben történő marasztalás mellett.

[47] Az ítélet – álláspontja szerint – egyrészt jogszabálysértő, mert számos, a gyermek és szülő kapcsolattartását szabályozó jogszabályi rendelkezést sért, melyeket tételszerűen felsorolt felülvizsgálati kérelme 22. oldal IV.1. pontjában, másrészt, mert számos, a felülvizsgálati kérelem IV.2. pontjában hivatkozott, a Kúria által közzétett határozattól jogkérdésben eltér.

[48] A felülvizsgálati kérelem szerint a gyermek édesanyja éveken át megsértette, figyelmen kívül hagyta a bíróság kapcsolattartásra vonatkozó szabályozását, amelynek célja a felperes és a gyermek közötti érzelmi kapcsolat lazítása volt, és a gyermek fizikai eltávolítása az apától.

[49] A felülvizsgálati kérelem 9–10. oldalán hosszas tényállást rögzít arról, hogy a gyermek elhelyezése tárgyában megszületett a Fővárosi Törvényszék másodfokú ítélete, amely a kapcsolattartás kérdését is szabályozza, amely álláspontja szerint sérti a Legfelsőbb

Bíróság 17. számú irányelvét és előadta, hogy a döntéssel szemben a Kúriánál felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

[50] Hangsúlyozta, hogy a hosszú évekig tartó peres eljárás ideje alatt kialakult és a bíróságok által legalizált jogellenes helyzet nehezíti a családi kötelék fennmaradását.

[51] Állította, hogy iratellenesen állapította meg a Törvényszék és az alperes is, hogy 2019-ben nem volt olyan kapcsolattartás végrehajtásával összefüggő ügy, amelyben az anya önhibáját állapították volna meg, e körben hivatkozott arra, hogy a kereseti kérelméhez mellékelte azokat a 2019-ben született alperes részéről hozott döntéseket, amely az ítéleti tényállítást cáfolják.

[52] Kiemelten hivatkozott a Kúria Kfv.37.880/2017/3. számú, védelembe vételi ügyben hozott ítélet indoklására, amely szerint a Gyer. 33. §-a szerint utalva megállapította, hogy a gyermek fejlődését veszélyezteti, ha önhibájából nem, vagy nem megfelelően tesz eleget a kötelezett a kapcsolattartásnak.

[53] A felülvizsgálati kérelem 15. oldala a mérlegelésre vonatkozó bírói gyakorlatra utal, és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. §-ához kapcsolódó joggyakorlatot ismerteti.

[54] A felülvizsgálati kérelem szerint az eljárásban bizonyítottá vált az, hogy az anya éveken nem biztosította, vagy saját elképzelése szerint korlátozta a kapcsolattartást, amelyet szerinte a kereseti kérelméhez csatolt iratok igazoltak, így a végrehajtás körében született döntések, az anya a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyamatban lévő házassági bontóperben 293. számú jegyzőkönyvben tett nyilatkozata, valamint az a tény is, hogy egy gyámhatóság 2018 januárjában már döntött a kiskorú gyermek védelembe vételéről nem jogerős határozatban.

[55] A felperes felülvizsgálati kérelmében utalt a kereseti kérelmében F/37. sorszám alatt csatolt, S. Gy. szakértő szakvéleménye azon megállapítására, hogy a kapcsolattartások körül kialakult probléma előrevetíti a jövőbeni problémákat is.

[56] Hangsúlyozta, hogy az ítélet jogsértő, mert igazolt tényekkel és a Gyer. 33. § (2) bekezdése ellenére a kapcsolattartások folyamatos megtagadását, korlátozását a bíróság nem tekintette a gyermeket veszélyeztető tényezőnek, különösen nem értékelte az ügy egyedi körülményeit, azt, hogy 2016 nyarától az anya másik apajelöltet preferált az apaszerepre, másrészt hogy kezdetben anyagi követeléseitől tette függővé a kapcsolattartás lehetőségét.

[57] Az eljárás elhúzódása körében a felülvizsgálati kérelem 18. oldala számos kúriai döntésre hivatkozva állította, hogy az ügyben eljáró gyámhivatalok évekig semmit nem tettek, s az előttük folyamatban lévő hosszú eljárás az ügy érdemére is kiható eljárási mulasztás volt. E körben utalt a Kfv.35.496/2018/12., Kfv.35.817/2012/5., Kfv.37.298/2020/13. számú döntésekre és a Kúria 1/2020. (II. 18.) KJE határozatára.

[58] Felülvizsgálati kérelme 19. oldalán a Kúria Kfv.38.235/2018/5., Kfv.37.236/2018/12., Kfv.37.562/2018/12. számú ítéleteire hivatkozva állította, hogy a Kúria hasonló tényállás mellett megállapította, hogy a kapcsolattartás során kialakult konfliktusos helyzet, a szülők együttműködésének a hiánya elvezethet a védelembe vételhez is.

[59] A felülvizsgálati kérelem 20. oldalán, a Kfv.37.411/2016/12., Kfv.37.407/2012/6., Kfv.37.880/2017/3., Kfv.38.019/2018/4. számú ítéletekre hivatkozással állította, hogy ezekből a döntésekből megállapítható az a kúriai gondolkodás, hogy a gyermekkel való kapcsolattartás okán felmerült problémák és a gyermek ennek következtében megromlott pszichés állapota megteremtik a Gyvt. 68. § (1) bekezdése alapján a védelembe vétel jogalapját.

[60] A felülvizsgálati kérelem kiemelten sérelmezte, hogy a bíróság nem vizsgálta azokat a körülményeket, amelyek akkor fennállóak voltak, amikor az elsőfokú gyámhatóság a kiskorú védelembe vétele elrendeléséről döntött.

[61] A felülvizsgálati kérelem a Kp. és a polgári perrendtartás bizonyítására vonatkozó szabályai részbeni idézése mellett hivatkozott arra, hogy a bíróság tudomására nem juthatott olyan információ, hogy a gyermek a szakértői véleményekben írt pszichés állapota megváltozott volna. Hangsúlyozta, hogy az anya a perben nem volt érdekelt, az utolsó nyilatkozata az alperes másodfokú eljárása előtti tárgyaláson, 2019 novemberében hangzott el. Ebből is következően tévesnek tartotta az ítélet indokolása [193] pontjában írtakat, mely szerint a gyermek veszélyeztetettsége a jelenlegi állapotok figyelembe vételével nem áll fenn.

[62] Állította, hogy a bíróság megsértette a Pp. 279. § (1) bekezdés bizonyítási eredmények mérlegelésére vonatkozó, és Pp. 346. § (4)-(5) bekezdése, az ítélet tartalmának rögzítésére vonatkozó szabályait.

[63] Sérelmezte, hogy indítványa ellenére a büntető eljárás iratait a bíróság és a megelőző eljárásban szerezték be.

[64] Az alperes a felülvizsgálati eljárásban nyilatkozatot nem tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[65] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdése alkalmazásával befogadta.

[66] A Kp. 115. § (2) bekezdés alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdés szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a felülvizsgálattal támadott ítélet jogszerűségét.

[67] A Kúria hangsúlyozza, hogy amellet, hogy a felülvizsgálati kérelem számos jogszabálysértésre, és olyan kúriai döntésre hivatkozik, mint amelyekkel az ítélet ellentétes, a felperes lényegében az elsőfokú bíróság és az alperes mérlegelésre vonatkozó tevékenységét sérelmezi.

[68] Egységes és töretlen a Kúria joggyakorlata abban, hogy a felülvizsgálati eljárásban – annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt – nincs helye sem bizonyítás felvételének, sem bizonyítékok felülmérlegelésének, azok ismételt egybevetésének (Kfv.VI.37.562/2018/12., Kfv.III.37.239/2013/6., Kfv.II.37.002/2014/5.).

[69] A tényállás felvételére a felülvizsgálati eljárásban nem kerülhet sor, – ezért sem értékelte a Kúria a felperes részéről felülvizsgálati eljárásban csatolt, a felülvizsgálni kért ítélet meghozatalát követően keletkezett büntető eljárásban hozott ítéleteket, és nem értékelhette a nevelésbe vétel tárgyában hozott határozat jogszerűsége vizsgálata tárgyában folyó felülvizsgálati eljárásban a gyermekelhelyezési perben hozott ítélettel szemben felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem hivatkozásait.

[70] A kialakult kúriai gyakorlat szerint az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelés és bizonyítékok újraértékelésére csak rendkívüli esetben kerülhet sor, ha annak kirívó okszerűtlenségét vagy ellentmondásosságát észleli a Kúria, ilyen azonban a felülvizsgálati eljárással érintett ügyben nem merült fel.

[71] A tényállás helytelensége körében a felülvizsgálati kérelem eredménytelenül hivatkozott arra, hogy ellentmondásos az ítélet és a határozat azon megállapítása, hogy 2019-ben nem volt olyan ügy, amely a kapcsolattartás körében az anya önhibáját állapította volna meg. A felperes a kereseti kérelemhez F/17.-F/25. szám alatt csatolt, 2019-es ügyszámhoz

kapcsolódó döntések mindegyike ugyanis 2016. és egy esetben 2017. évi kapcsolattartásokat vizsgált, s a felperes részéről a közigazgatási perben sem került csatolásra olyan döntés, amely az ítélet és a határozat azon megállapítását cáfolta volna, hogy 2019. évben elmaradt kapcsolattartások körében az anya önhibáját nem állapították meg. Ebből következően az ítélet [14] és [15] pontjában írt tényállással szemben a felperes az anya önhibája miatt 2019-ben elmaradt kapcsolattartást nem igazolt.

[72] Bár a felperes felülvizsgálati kérelme arra alappal hivatkozott, hogy a védelembé vétel megalapozottsága körében a kiskorú gyermek veszélyeztetettsége kérdésében egy folyamatot kell értékelni, a Kúria jelen tanácsa azonban nem kíván eltérni attól a Kfv.VI.38.235/2018/5. számú ítéletben megfogalmazott gyakorlattól, mely szerint a védelembé vételről a konkrétan fennálló, tényleges helyzet alapján kell dönteni, és a korábbi konfliktusos helyzetből nem lehet messzemenő következtetéseket levonni.

[73] A Kúria kiemeli, hogy nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy az alperes számára, illetve az alperes döntését megelőző elsőfokú gyámhatósági eljárás számára az eljárás kereteit kijelölte a 2019. június 3-án kelt JN/17/00132-30/2019. számú határozat, amely szerint a védelembé vétel elrendelésének szükségessége körében a hatóságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a már meglévő kialakult állapot kimeríti-e a veszélyeztetés fogalmát, eléri-e azt a mértéket, amely hatósági intézkedés elrendelését teszi szükségessé, s nem pedig azt, hogy a gyermeket korábban érte-e veszélyeztető körülmény, s a múltban ez milyen hatással volt rá.

[74] A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal ezen hatósági eljárás kereteit meghatározó döntését a felperes jogorvoslattal nem támadta.

[75] Ebből következően is a felülvizsgálati kérelem alaptalanul támadta az ítélet [193] bekezdésének azon megállapítását, hogy a jelenlegi állapotok alapulvétele nem áll fenn a gyermek veszélyeztetettsége. Itt jegyzi meg a Kúria, hogy a közigazgatási bíróság – a felperes felülvizsgálati kérelmében írtakkal ellentétben – nem az ítélet meghozatala időpontjában fennálló, *jelenlegi* állapotra hivatkozott az indokolásban, hanem az alperes felülvizsgálat tárgyát képező határozata meghozatalának időpontjára, összhangban a Kp. 85. § (2) bekezdés rendelkezésével.

[76] A Kúria szerint a gyermek legjobb érdekének az a döntés felel meg, amely a közigazgatási cselekmény megvalósítása, azaz a döntéshozatalkori állapotnak megfelelően, az akkor meglévő körülményeket értékelve vizsgálja a veszélyeztetettség fennálltát.

[77] A felülvizsgálati kérelem hivatkozásával ellentétben a Debreceni Törvényszék ítélete a bizonyítékok értékelésére vonatkozó Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdésének szabályát nem sértette meg. Az ítélet indokolása ugyanis figyelembe vett valamennyi, az ügy szempontjából releváns körülményt. A felperes tévesen sérelmezte, hogy a Budapest XIX. kerületi elsőfokú gyámhatóság védelembé vételről döntő, nem jogerős határozata nem került értékelésre, ugyanis ez az elsőfokú határozat, mint jogsértő, hatályon kívül helyezésre került, egy nem létező döntés figyelembevételére a bíróság részéről nincs lehetőség.

[78] A bíróság ítélete ismertette és értékelte a megelőző eljárásban és a közigazgatási perben felperes részéről csatolt, a megelőző eljárásban anya részéről csatolt szakértői véleményeket, annak releváns rendelkezéseit, és a Kúria szerint a levont következtetése nem volt okszerűtlen.

[79] Itt jegyzi meg a Kúria, hogy a felperes felülvizsgálati kérelméhez utóbb csatolt, Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2021. május 12-én kelt 27.Bf.10.086/2020/16. számú ítélete indokolása tartalmazza, hogy a bíróság kirekesztette a bizonyítékok értékelése

során S. Gy. és Cs. Á. igazságügyi szakértő szakértői véleményét, figyelemmel arra, hogy azok beszerzésére nem a jogszabályoknak megfelelően került sor.

[80] A Kúria is kiemeli, hogy a felperes sem a megelőző eljárásban, sem a közigazgatási perben szakértői bizonyítást nem kezdeményezett, a felperesi képviselő 18.K.701.325/2020/14. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldalán rögzített nyilatkozatában ezt meg is erősítette.

[81] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul sérelmezte a büntető eljárás iratai bíróság általi be nem szerzését, ugyanis a védelembe vételhez kapcsolódó ügyben a Kúria álláspontja szerint elegendő bizonyíték állt rendelkezésre, másrészt a felperes eljárásjogi magatartását mind a megelőző eljárásban, mind a közigazgatási perben az vezérelte, hogy valamennyi, részéről indokoltan tartott eljárási iratanyagot becsatolt, azaz mind a bíróság, mind az alperes előtt rendelkezésre állt az általa hivatkozott szakértői vélemény, és F/7. sorszám alatt kereseti kérelméhez csatolta azt a tárgyalási jegyzőkönyvet, ahol mind Cs.Á. Csaba igazságügyi szakértő, mind S. Gy. igazságügyi szakértő meghallgatásra kerültek, és amely tárgyaláson Cs.Á. Csaba jegyzőkönyv 15. oldalán tett nyilatkozata szerint, amennyiben meghallgathatta volna a gyermeket, akkor megalapozott véleményt tudott volna adni – ugyanis a gyermek személyes vizsgálatára részéről nem került sor. Ugyanez a tárgyalási jegyzőkönyv, annak 23. oldala, S. Gy. szakértő nyilatkozatát tartalmazza, azt, hogy a szakvélemény egy, a szakvélemény készítése időpontjában (2018.) fennálló státuszt rögzített, s azt, hogy a tárgyalás időpontjában milyen a gyermek státusza, arról nyilatkozni nem tudott. Mindezek a tények a Kúria számára azt a meggyőződést támasztották alá, hogy az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a rendelkezésére álló szakértői véleményeket, amikor nem látta fennálló ténynek a gyermek veszélyeztetettségét.

[82] Az elsőfokú ítélet helytállóan állapította meg azt is, hogy az a körülmény, hogy az alperes a reá irányadó eljárási határidőt túllépte, az ügy érdemi elbírálására nem hatott ki. A felperes részéről az e körben felülvizsgálati tárgyaláson előadott körülmény, mely szerint a 2015-ben megindult védelembe vételi eljárás évekig tartó elhúzódása azért hatott ki az ügy érdemére, mert ez alatt az idő alatt a gyermek és a felperes közötti kapcsolat nem alakulhatott zökkenőmentesen, azért nem tudta figyelembe venni, mert a közigazgatási perben értékelt határozat esetében az eljárás időtartamát az alperes 2020. január 10-én meghozott, és az elsőfokú gyámhatóság 2019. augusztus 10-én meghozott határozatával összefüggésben kellett értékelni.

[83] Az nem képezte a kereseti kérelemhez kötöttség elve miatt sem a közigazgatási per vizsgálatának, sem a felülvizsgálatnak a tárgyát, hogy a felperes részéről évekkel korábban kezdeményezett védelembe vételi eljárásban miért került sor többször kizárásra, kijelölésre, egyebekben a kereseti kérelem a Kp. 38. § (1) bekezdés f) pontja szerinti megállapítási keresetet nem is tartalmazott.

[84] Bár a felülvizsgálati kérelem többségében úgy hivatkozott a kúriai döntésekre, mint a Debreceni Törvényszékével ellentétes gyakorlatra, hogy ahhoz szöveges értékelést nem társított és nem indokolta, hogy a felülvizsgálni kért ítélet vonatkozásában miben valósult meg a Kúria gyakorlatától történő eltérés, a Kúria ennek ellenére megvizsgálta valamennyi, a felperes felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, védelembe vétel tárgyában hozott döntést, s megállapította, hogy a hivatkozott döntésekkel nem ellentétes a Debreceni Törvényszék ítélete az alábbiak miatt.

[85] A Kúria hangsúlyozza, hogy minden közigazgatási jogvitára igaz, de egy nevelésbe vétel tárgyában hozott határozat jogszerűsége vizsgálata során kiemelten igaz, hogy minden ügy egyedi sajátosságokat hordoz, két azonos tényállás gyakorlatilag szinte kizárt, és akkor, amikor a jogalkalmazó bíróságnak egy adott jogvitáról döntenie kell, mindig az ügy egyedi sajátosságait kell értékelnie.

[86] A felülvizsgálati kérelem által hivatkozott Kfv.VI.38.235/2018/5. számú ítélet tényállása szerint a védelembé vétel háttérében nem a szülői kapcsolattartás szabályozása állt, hanem ennél sokkal összetettebb helyzet, két kiskorú gyermek szülői felügyeleti joga és szülőnél történő elhelyezése megváltozásával összefüggő veszélyhelyzet. A döntés elvi tétele szerint a védelembé vételről a konkrétan fennálló, tényleges helyzet alapján kell dönten, és a korábbi konfliktusos helyzetből nem lehet következtetéseket levonni (ítéleti indokolás [34] bekezdése).

[87] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, Kfv.VI.37.636/2018/12. számú ítélet elvi tétele szerint a kiskorú gyermek védelembé vétele jogszabályi feltételeinek fennállását a felperesnek (a védelembé vétel indokoltságát állító félnek) kell igazolnia, a gyermekjóléti központ környezettanulmányával, a körzeti védőnő és a óvodai pedagógus véleményével szemben neki kell igazolnia, hogy a kiskorúval együtt élő szülő gyermekjóléti központtal való együttműködése alapján se valószínűsíthető a gondozás eredményessége. Az adott ügy tényállása szerint egyebekben a különélő szülő a gyermek ápolatlanságára, ruházata, cipője nem megfelelő voltára hivatkozással terjesztette elő védelembé vétel iránti kérelmét, melyet mind a gyámhatóság, mind az elsőfokú bíróság, mind a Kúria alaptalannak talált.

[88] A felperes által hivatkozott Kfv.IV.37.562/2018/12. számú ítélet elvi tétele szerint a védelembé vételi eljárásnak nem lehet tárgya a szülői felügyeleti jog gyakorlása és a kapcsolattartás újraszabályozása. Az adott ügy tényállása teljesen eltér a perbeli esettől, ugyanis az adott ügyben a kiskorú veszélyeztetettsége ügyében azért indult eljárás, mert a kiskorú bántalmazására, elhanyagolására, nem megfelelő higiéniai, táplálkozási ellátottságának hiányára merültek fel adatok. Kétségtelen, hogy az ítélet indokolása szerinti tényállásban megjelenik a szülők közötti konfliktus gyermekre gyakorolt hatása, ellenben a hivatkozott üggyhez kapcsolódó többlettényállási elem volt az a szakértői vélemény, mely a kiskorúnál azt állapította meg, hogy személyiségfejlődése elakadt, viselkedésében kóros elváltozások alakultak ki, amelyek az átadások alkalmával bekövetkezett többszörös trauma alapján alakultak ki. Perbeli esetben ilyen adat a felperes kiskorú gyermekénél nem merült fel.

[89] A felülvizsgálati kérelem 20. oldalán hivatkozott Kfv.II.37.411/2016/12., Kfv.II.37.407/2012/6., Kfv.II.37.880/2017/13. és Kfv.II.38.019/2018/4. számú ítéletek egyike sem rögzíti azt a tartalmat, ami a felperes felülvizsgálati kérelmében leírásra került, mely szerint a gyermekkel való kapcsolattartás okán felmerült problémák, a gyermek ennek következtében megromlott pszichés állapota megteremtik a Gyvt. 68. § (1) bekezdése alapján a védelembé vétel jogalapját.

[90] A felülvizsgálati kérelemben ezen négy ügy közül megjelölt egy ítélet tartalmaz hasonló megállapítást (Kfv.II.37.411/2016/12.), de olyan összefüggésben, hogy amennyiben a kapcsolattartás biztosítására kötelezett a családgondozóval és a gyámhatósággal sem működik együtt, az teremti meg a Gyvt. 68. § (1) bekezdése szerinti védelembé vétel jogalapját. Perbeli esetben ilyen körülményre adat a kiskorú gyermek édesanyja vonatkozásában nem merült fel.

[91] A Kfv.II.37.407/2016/6. számú ítélet a védelembé vétel megszüntetése tárgyában hozott határozat jogszerűségét állapította meg, a Kfv.II.38.019/2018/4. számú ítélet a családból kiemelt kiskorú gyermek családba történő visszahelyezése tárgyában hozott határozat jogszerűségét vizsgálta, míg a Kfv.II.37.880/2017/3. számú ügy tényállása szerint (ld. ítélet indokolása [12] pontját) a kapcsolattartásra kötelezett szülő a jövőben sem kívánta az egyezség szerint biztosítani a kapcsolattartást.

[92] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Kfv.VI.37.944/2010/11. számú határozatból a felperes az elsőfokú ítéletből idézett, emellett a hivatkozott ügy tényállása szerint a beszerzett bizonyítékok környezettanulmány, gyermek óvodai jellemzése, iskolai jellemzése,

gyermekjóléti központ véleménye, pszichológus szakértői vélemény ismeretében a bizonyítékok mérlegelése után döntött a védelembé vételről.

[93] Összességében a Kúria megállapította, hogy egyetlen, a felperes által hivatkozott nevelésbe vétel kérdését érintő kúriai döntéssel sem volt ellentétes a Debreceni Törvényszék ítélete.

[94] A felek között az vita tárgyát nem képezte, hogy a Gyer. 33. § (2) bekezdéséből is kiindulva a kapcsolattartás akadályoztatása a jogalkotói akarat szerint elvezethet a kiskorú gyermek veszélyeztetettségéhez. A Kúria álláspontja szerint azonban mindig az adott ügy egyedi körülményeit értékelve kell a veszélyeztetettség kérdését megítélni, és a Debreceni Törvényszék ítélete alapvetően helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a gyermek érdekeit is szem előtt tartva a veszélyeztetettség a határozat meghozatalakor állapottok szerint nem állt fenn.

[95] A fentiek alapján a Kúria a Kp. 121. § (2) bekezdése szerint a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A döntés elvi tartalma

[96] *Ha a kiskorú védelembé vétele tárgyában folyó eljárás bármely okból elhúzódik, mindig a döntéshozatal időpontjában konkrétan fennálló, tényleges helyzet alapján kell megállapítani, hogy a gyermek veszélyeztetettsége fennáll-e.*

Záró rész

[97] A Kúriának perköltségről rendelkeznie nem kellett, figyelemmel arra, hogy az alperes a felülvizsgálati eljárásban felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért költsége sem merült fel.

[98] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja, és 50. § (1) bekezdése alapján megállapított felülvizsgálati illetéket az eljárásban pervesztes felperes viseli.

[99] A Kúria döntésével szembeni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. november 17.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Figula Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró